

Vill få färgen att klinga

Text och foto Christer Wallentin

Det första som slår mig när jag stiger in i Boels ateljé är att det luktar gott av oljefärg. I taket mot norr sitter ett litet fönster, och snett nedanför står ett staffli som ser ut att ha varit med ett bra tag. Överallt tavlor. Flera är under arbete, andra färdiga, några sålda.

– Jag har haft fint flyt hela vintern, säger Boel. Jag är inte beroende av ett strömmande ljus för att kunna måla, det går bra ändå.

– Arbetet drar. Jag längtar ständigt efter att få komma ut i ateljén. Först och främst är det förstås målandet, men allt runt omkring är också roligt. Dukar ska grundas och spännas upp, lister sågas till och kanske målas, med mera.

– På förmiddagarna blir det inte så mycket målat, kanske bara någon timme. Hus och hem och promenader ska ha sitt. Men efter mat och en tupplur har jag flera ograverade timmar framför mig i ateljén.

Boel växte upp på en gård i Görslöv, en by som ligger mellan Höganäs och Jonstorp. Hennes intresse för att rita och måla väcktes tidigt.

– Jag hade en faster som betydde mycket. Hon var duktig på att teckna. När vi syskon kom över till henne hade hon alltid ritgrejer framme. Hon sparade papperspåsar som hon sprättade upp, och på dom fick vi måla. Hemma fanns det också alltid pennor och kritor.

– Krister och jag fick fem barn, och jag ritade och målade mycket med dom. Så det är något som jag alltid har hållit på med.

– Åren gick och våra barn började klara sig själva. En dag ser jag en annons i Helsingborgs Dagblad där en man slumpar bort en massa färger och penslar. Jag köpte alltihop, och det ingick till och med ett staffli som jag har använt sen dess.

Boel började måla mer regelbundet, och hon höll till i källaren i villan i Ängelholm. Den stora

förändringen kom när hon antogs till konstlinjen på folkhögskolan i Munka Ljungby. Det var en två-årig utbildning på heltid.

– Det är bland det roligaste jag har gjort. Flertalet av mina kurskamrater var under tjugo. Jag hade fyllt femtio och var i särklass äldst. Det fantastiska var att jag blev upptagen i kretsen trots den stora ålderskillnaden.

– Utbildningen hade ett gott anseende med flera duktiga lärare. Jonas Högström undervisade till exempel i skulptur och Astrid Göransson hade måleri. Det var inte ovanligt att elever från Munka Ljungby gick vidare till Konstfack och Konsthögskolan.

Under åren på folkhögskolan lärde Boel sig många olika konstekniker, även fotografering. Hon berättar när Krister och de hemmavarande, yngsta sönerna fixade ett mörkrum i en garderob och hon kunde börja framkalla sina bilder. Konstlinjen gav henne också kontakter med människor som hjälpte henne vidare.

– En av mina tidigare lärare uppmuntrade mig att skicka in några verk till Vikensbergs jurybedömda konstutställning i Helsingborg. Jag blev antagen och Helsingborgs Dagblad skrev i april 1996 stort om utställningen och pekade ut mig som en av årets debutanter.

Boel beskriver sig själv som blygsam, en person med låg svansföring. Men uppmärksamheten i pressen gjorde gott för hennes självförtroende, och hon vågade skicka in sina bilder till Krapperups vårutställning.

– Men jag fick avslag flera gånger, så jag vet hur det känns att gå dit och hämta tillbaka tavlorna. Med svansen mellan benen. Det dröjde några år, men 2011 blev jag utvald.

När Boel målar är hon inte lågmäld. Hon tar ut svängarna, lägger på färgen tjockt med grova penslar och en palettkniv. Även gamla kontokort och fingrarna fungerar, eller något annat som hon har till hands.

Jag såg det inte när jag kom, men nu upptäcker jag spår av hennes befriade målarstil i hela rummet. Färgstänk överallt.

– Jag vill få färgen på tavlorna att klinga. Det är svårt att beskriva, men jag känner när jag når dit. Det kan till exempel vara ett gult fält någonstans i en tavla. Hela bilden får liv genom den där lilla klicken på rätt ställe.

Boels tavlor har alltid varit färgstarka, och från början drog de åt det mörka hållet. Sedan några år har hennes bilder blivit ljusare. Det är en medveten utveckling, säger hon.

– Jag utforskar hur långt det går att föra in mer ljus i färgen utan att den förlorar sin lyskraft och styrka. Jag vill öka valören, ljusheten, i mina tavlor.

Konkret eller abstrakt konst? Det är viktiga begrepp för Boel. När jag jämför hennes äldre och yngre verk är det tydligt att hon har rört sig mot det abstrakta.

– Jag strävar efter att skala bort, att befria mig från motivet, att få fram en starkare känsla. Men det är svårt, och jag tror att det delvis beror på omgivningens inställning. Många som ser en abstrakt målning tycker att vem som helst kunde ha gjort den. Som konstnär vill man inte uppfattas som en som gör det lätt för sig, och det blir lite hämmande.

När jag ber Boel ta fram den mest abstrakta tavla som hon har i ateljén händer något roligt. Hon vet direkt vilken tavla det är och hämtar fram den. Först ställer hon den på en ledd, sedan vänder hon på den, och därefter vänder hon tillbaka den. Hon erkänner att hon inte är säker på vilken ledd som är den rätta. Och vi skrattar båda två.

– En lärare sa till mig en gång att en bra abstrakt målning tål att ses på

vilken ledd som helst! Han hade nog rätt.

Boel tror inte på att gå och vänta på inspiration. Det är bara att sätta igång.

– Det är så lite som behövs. En linje, en punkt, en färg ... vad som helst kan starta processen. Ibland låter jag handen röra sig nästan av sig själv över duken, och efteråt vet jag inte riktigt hur målningen kom till. Det är som om någonting i mig når duken utan att behöva ta en omväg via huvudet.

★

Efter ett par timmar med Boel i hennes ateljé på Kullabergsvägen är det tydligt att hon tycker att det är *roligt* att vara konstnär. Hon längtar efter att göra färdigt tavlor som hon håller på med – och hon drömmer om de nya målningar som hon ska skapa härnäst. ☞

KOMMANDE UTSTÄLLNINGAR

I sommar finns det flera möjligheter att se Boels konst. Den 6 juni öppnar hennes utställning hos Galleri Engleson på Storkyrkobrinken i Gamla stan i Stockholm. Församlingshemmet i Brunnby visar målningar av Boel från den 12 juli och någon vecka framåt. Den 1 augusti är det vernissage i Möllegården där Boel ställer ut tillsammans med Bertil Berg.

Möllekuriren nr 1 • 2015

